Государственное учреждение образования
«Институт теологии имени святых Мефодия и Кирилла»
Белорусского государственного университета

Санкт-Петербургский государственный университет
Философский факультет
Кафедра философии религии и религиоведения

ПРОСВЕЩЕНИЕ, СВИДЕТЕЛЬСТВО И ПРОПОВЕДЬ. МИССИЯ ЦЕРКВИ: ИСТОРИЯ И СОВРЕМЕННОСТЬ

МАТЕРИАЛЫ
Международной научно-практической конференции, посвященной 1020-летию крещения Руси

15—16 декабря 2008 г., Минск

Минск
«Издательский центр БГУ»
2009

УДК 27-67(063)
ББК 86.37я43
П82

Редколлегия:
канд. богословия, первый проректор Ин-та теологии БГУ,
епископ Бобруйский и Быховский *Серафим (А. Д. Белоножко)*;
д-р богословия, проф. Минской Духовной Академии, зав. каф. философско-христианской антропологии Ин-та теологии БГУ, протоиерей *В. Г. Башкиров*;
д-р филос. наук, проф., директор Центра по изучению православия и древнерусской культуры *Т. В. Чумакова* (С.-Петерб. гос. ун-т);
канд. филос. наук, доц. каф. философско-христианской антропологии Ин-та теологии БГУ *Р. Г. Пашко;*
канд. богословия, доц. каф. библеистики и христианского вероучения Ин-та теологии БГУ *В. В. Акимов*

Под общей редакцией
епископа Бобруйского и Быховского *Серафима (А. Д. Белоножко)*

Рецензенты:
д-р ист. наук, проф., зав. каф. истории древнего мира и средних веков БГУ *В. А. Федосик;*
д-р филос. наук, проф. каф. философии БГПУ им. М. Танка *П. В. Кикель*

Проведение конференции осуществлено при поддержке Международного общественного объединения «Христианский Образовательный Центр имени святых Мефодия и Кирилла»

П82 **Просвещение**, свидетельство и проповедь. Миссия Церкви : история и современность : материалы Междунар. науч.-практ. конф., посвящ. 1020-летию крещения Руси, 15—16 дек. 2008 г., Минск / редкол. : В. Г. Башкиров [и др.] ; под общ. ред. епископа Бобруйского и Быховского Серафима (А. Д. Белоножко). — Минск : Изд. центр БГУ, 2009. — 290 с.
ISBN 978-985-476-700-0.

Издание подготовлено по материалам Международной научно-практической конференции, посвященной актуальным вопросам взаимодействия Церкви и общества в истории и культуре Беларуси, проблемам миссии Церкви в современном мире.

Адресуется научным работникам, профессорско-преподавательскому составу, аспирантам и студентам вузов.

УДК 27-67(063)
ББК 86.37я43

ISBN 978-985-476-700-0

© Государственное учреждение образования «Институт теологии имени святых Мефодия и Кирилла» Белорусского государственного университета, 2009
© БГУ, 2009

ПРАВАСЛАЎНАЯ ЦАРКВА Ў ЭТНАПАЛІТЫЧНЫХ ПРАЦЭСАХ II РЭЧЫ ПАСПАЛІТАЙ

Федечко С. А., ст. преподаватель,
Полесский государственный университет, г. Пинск

Геапалітычныя змены пасля Першай сусветнай вайны карэнным чынам змянілі не толькі палітычныя працэсы на Беларусі. З'яўленне новых нацыянальных дзяржаў на тэрыторыі былой Расійскай Імперыі закранула культурныя і рэлігійныя працэсы.

Уключэнне ў склад польскай дзяржавы тэрыторыі Заходняй Беларусі падняло пытанне рэлігійнай палітыкі адносна праваслаўнага насельніцтва II Рэчы Паспалітай. Праваслаўная царква царскай Расіі мела відавочны антыкаталіцкі і антыпольскі накірунак. Новая сітуацыя, у якую трапіла праваслаў'е пасля ваенна-палітычных падзей 1914 - 1921 гг., патрабавала хуткай змены акцэнтаў. Сярод іх галоўнымі можна лічыць атрыманне незалежнасці ад замежнага ўплыву, які ўвасабляў маскоўскі патрыярхат. У сувязі з гэтым епіскапы Ежы Яраслаўскі і Дыянісій Валедынскі па паручэнню ўрада звярнуліся ў 1921 г. да маскоўскага патрыярха Ціхана з прапановай прызнання аўтакефаліі польскага праваслаў'я [1, 182]. Пасля атрымання згоды ў канцы студзеня 1922 г. Міністэрства рэлігіі і асветы выдала «Часовыя парады аб адносінах урада да праваслаўнай царквы ў Польшчы» [2]. Гэтыя парады ўяўлялі сабою юрыдычную аснову падпарадкавання праваслаў'я польскай дзяржаве.

Пасля згоды сінода канстантынопальскага патрыярхату на аўтакефалію праваляўнай царквы ў Польшчы, адбыліся пэўныя змены функцыянальнага характару. Сабор праваслаўных біскупаў Польшчы прыняў пастанову аб змене юліанскага каледара на грыгарыянскі з 22 чэрвеня 1924 г. Гэта тычылася толькі календарных свят, у той час як пераходныя святкаваліся па праваслаўным канонам. Гэта выклікала значнае незадавальненне з боку беларускага насельніцтва, якое разглядала падобныя крокі як рух да наступовай паланізацыі. З гострай крытыкай змен выступілі беларускія дэлегаты Сейма і Сенату [3]. У пэўных выпадках даходзіла да канфліктаў з прадстаўнікамі ўлады, паліцыі, якія забаранялі святкаваць па старому стылю. Канфліктная сітуацыя знікла толькі пасля дазволу мітрапаліта Дянісія выкарыстоўваць абодва календара. Гэта крыху зменшыла напружанасць у адносінах паміж дзяржавай і праваслаўнымі вернікамі, аднак спробы пераводу на грыгарыянскі календар не аслаблі.

Наступным праблемным пытаннем для праваслаў'я было патрабаванне Міністэрства Асветы і Рэлігіі да перагляду памераў царкоўных прыходаў. Па дырэктыве міністэрства на адзін прыход павінна прыпадаць ад 3 да 4 тысяч вернікаў. Пры гэтым не бралася ва ўвагу шчыльнасць насельніцтва, транспартная інфраструктура і іншыя паказчыкі. Гэты працэс прыпадаў па часе на першую хвалю рэвіндыкцыі (рэвіндыкцыя – працэс перадачы маёмасці праваслаўнай царквы царкве каталіцкай. Першапачаткова быў выкліканы ўніяцім паходжаннем значнай часткі маёмасці праваслаўнай царквы), і таксама выклікаў вялікую колькасць канфліктаў паміж праваслаўнымі вернікамі і дзяржавай, і таксама выклікаў шмат пратэстаў з боку беларускіх дэлегатаў Сейма і Сената [4].

Развіццё беларускага нацыянальнага руха прывяло да актуалізацыі праблемы выкарыстання беларускай мовы пры набажэнствах, да змены рускай мовы на беларускую ў пропаведзях, лекцыях. Упершыню яшчэ ў 1919 г. у Вільна прадстаўнікі беларусаў Віленшчыны і Гродзеншчыны прапанавалі каб на пасаду біскупа прызначалі прадстаўніка беларускай народнасці, а выкладанне ў Віленскай праваслаўнай семінарыі шло на беларускай мове [5]. Падчас польска-беларускіх перамоў у Мінску ў

сакавіку 1920 г. беларуская дэлегацыя прапанавала польскаму боку распачаць перамовы з маскоўскім патрыярхатам аб аўтакефаліі праваслаўнай царквы ў Польшчы.

З мэтай беларусізацыі праваслаўнай царквы пазней выступалі як асобныя палітыкі (сенатар Вячаслаў Багдановіч), так і спецыяльна створаныя арганізацыі. Прыкладам такой працы можа служыць дзейнасць Беларускага цэнтральнага праваслаўнага камітэта, створанага ў сакавіку 1930 г. у Вільна на З'ездзе праваслаўных беларусаў. Акрамя таго польскі ўрад і Міністэрства асветы і рэлігіі спрыялі ўзнікненню і дзейнасці падобных арганізацый (Саюз праваслаўнай беларускай моладзі, 1932 г.).

Такім чынам змена дзяржавы і яе характару прывяла да змен у становішчы праваслаў'я. З дамінуючай сілы яно ператварылася ў рэлігію этна–палітычнай меншасці без істотнай падтрымкі з боку Масквы (чаго не было ў ВКЛ ці Рэчы Паспалітай). Акрамя таго, палітычная актыўнасць беларускай меншасці відавочна патрабавала змен ад праваслаў'я і ў гэтым накірунку. Трэба сказаць, польскія ўлады ўсяк падштурхоўвалі да гэтага. Беларускія нацыянальныя арганізацыі актыўна ўплывалі на дзейнасць праваслаўнай царквы, якая вымушана была змяняць клір, мову, падыходы да вернікаў, якія негледзячы на ціск уладаў і каталіцкай царквы захоўвалі рэлігійныя перакананні.

Літаратура

1. M.Papierzyńska–Turek. Miedzy tradycją a rzeczywistością. Państwo wobec prawosławia 1918–1939, Warszawa 1989.
2. Tymczasowe przepisy o stosunku rządu do kościoła prawosławnego w Polsce, Monitor Polski nr 38, 16.2.1922.
3. Białorutenizacja cerkwi prawosławnej w Polsce, Dziennik Wileński nr 45, 23.2.1928..
4. Dziennik Ustaw Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, nr 20 z 15.12.1924.
5. Biełaruskaja Dumka nr 23, 8.1919.

СОДЕРЖАНИЕ

ПЛЕНАРНОЕ ЗАСЕДАНИЕ

Епископ Серафим (Белоножко А. Д.). ПРАВОСЛАВИЕ НА БОБРУЙЩИНЕ В XX ВЕКЕ В СУДЬБАХ ЕГО ИСПОВЕДНИКОВ....9

Башкиров В. Г. СВЯТИТЕЛЬ НИКОЛАЙ СЕРБСКИЙ (ВЕЛИМИРОВИЧ): КРЕЩЕНИЕ РУСИ И ИСТОРИЧЕСКИЕ СУДЬБЫ РОССИИ (САКРАМЕНТАЛЬНЫЙ АСПЕКТ)....12

Чумакова Т. В. ВКЛАД ПРАВОСЛАВНЫХ МИССИОНЕРОВ В ИЗУЧЕНИЕ КУЛЬТУРЫ КОРЕННЫХ НАРОДОВ СИБИРИ В XIX В....15

Тайван Л. Л. ПРАВОСЛАВИЕ В ИНДОНЕЗИИ: ПРОПОВЕДЬ В УСЛОВИЯХ СИНКРЕТИЗМА....18

Акимов В. В. ХИЛИАСТИЧЕСКИЕ ПРЕДСТАВЛЕНИЯ В ХРИСТИАНСКОЙ ЦЕРКВИ I–III ВВ....20

Рогальский С. Г. ПРИНЦИПЫ И МЕТОДЫ ТОЛКОВАНИЯ НОВОГО ЗАВЕТА В СОВРЕМЕННОЙ БИБЛЕЙСКОЙ НАУКЕ....25

Магер Н. П. ИСТОРИЯ БЕЛОРУССКОЙ СЕМЬИ В ГОДЫ ВЕЛИКИХ ПОТРЯСЕНИЙ....27

Горидовец В. ВИТЕБСКИЕ СТРАСТОТЕРПЦЫ....31

Каиль М. В. ЖЕРТВЫ РЕВОЛЮЦИИ: ПЕРВЫЕ ПРОВИНЦИАЛЬНЫЕ НОВОМУЧЕНИКИ 1918–1921 ГГ. СМОЛЕНСКОЙ ЕПАРХИИ....35

Пашкевич В. В., Мохиня О. В. ДУХОВНО-НРАВСТВЕННОЕ САМООПРЕДЕЛЕНИЕ ЛИЧНОСТИ В КОНТЕКСТЕ ХРИСТИАНСКОЙ ПЕДАГОГИКИ....37

Секция I
МИССИЯ ЦЕРКВИ: ИСТОРИЯ И СОВРЕМЕННОСТЬ

Алиева А. Б. ОБРАЗ ХРИСТИАНСТВА И ЦЕРКВИ В СОЗНАНИИ СОВРЕМЕННЫХ РОССИЯН КАК ПРОБЛЕМА ПРАВОСЛАВНОЙ МИССИИ....41

Абрамова Л. Н. ВЛИЯНИЕ ХРИСТИАНСТВА НА ПОСТРОЕНИЕ НАДЁЖНОЙ МОДЕЛИ ЛИЧНОСТИ....43

Романчук Т. И. ФЕНОМЕН СВЯТОСТИ....45

Ермольчик Т. В. СИЛА ЕВАНГЕЛЬСКОЙ МОРАЛИ: ОПЫТ ЦЕРКВИ И СОВРЕМЕННОСТЬ....47

Голубев В. С. К ВОПРОСУ О ЛОГИЧЕСКОЙ СОСТОЯТЕЛЬНОСТИ ИДЕЙ ЭКУМЕНИЗМА....49

Апанович К.О. ОСОБЕННОСТИ ПРАВОСЛАВНОЙ МИССИИ В ДРЕВНЕЙ РУСИ (ДОМОНГОЛЬСКИЙ ПЕРИОД)....52

Короткевич А. В. У ИСТОКОВ ХРИСТИАНСТВА. ВЛИЯНИЕ ПЕРВОНАЧАЛЬНОГО ХРИСТИАНСТВА НА СТАНОВЛЕНИЕ ЗАПАДНОЕВРОПЕЙСКОЙ ЦИВИЛИЗАЦИИ....54

Цацура Л. И. РИМСКОЕ ОБЩЕСТВО И ХРИСТИАНЕ ВО II ВЕКЕ: ПРОБЛЕМА ВЗАИМООТНОШЕНИЙ....56

Пашко Р.Г. ВИЗАНТИЙСКОЕ МИРОВОЗЗРЕНИЕ И ЕГО ТРАНСФОРМАЦИЯ ПОД ВЛИЯНИЕМ ВОСТОКА....59

Богданович А. В. АСАБЛІВАСЦІ ЭТНАКУЛЬТУРНАГА РАЗВІЦЦЯ БЕЛАРУСАЎ У СЯРЭДНЕВЯКОЎІ 61

Неверов А. С., Неверова З. А. СВЕТСКОЕ И РЕЛИГИОЗНОЕ ОБРАЗОВАНИЕ: СОТРУДНИЧЕСТВО ИЛИ ПРОТИВОСТОЯНИЕ 64

Юшкевич С. А. АКСИОЛОГИЧЕСКАЯ СОСТАВЛЯЮЩАЯ В РЕШЕНИИ ЭКОЛОГИЧЕСКИХ ПРОБЛЕМ 66

Шевчик О. В. ИДЕЯ ВСЕЕДИНСТВА КАК ОСНОВНОЙ ТЕОРЕТИЧЕСКИЙ ЭЛЕМЕНТ ВОЗЗРЕНИЙ ВЛАДИМИРА СОЛОВЬЕВА 69

Севько О. В. КОНЦЕПЦИЯ ВРЕМЕНИ О. П. ФЛОРЕНСКОГО В КОНТЕКСТЕ СОВРЕМЕННОЙ КУЛЬТУРОЛОГИИ 71

Еськевич К. Р. ЭКЗИСТЕНЦИАЛЬНАЯ ИНТЕРПРЕТАЦИЯ НЕОТОМИЗМА 74

Коктыш Г. И., Коктыш Е. А. ФИЛОСОФСКО-АНТРОПОЛОГИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ХРИСТИАНСКО-ПЕРСОНАЛИСТИЧЕСКОГО ПОДХОДА В ПЕДАГОГИКЕ 75

Кошелева И. В. ПРЕДСТАВЛЕНИЯ МОЛОДЕЖИ О ДУХОВНО-НРАВСТВЕННЫХ ЦЕННОСТЯХ 77

Алейник Е. А. РОЛЬ РЕЛИГИИ В ФОРМИРОВАНИИ ЧУВСТВА ДОЛГА У ДЕТЕЙ И ПОДРОСТКОВ 80

Гусев В. И. КАПЕЛЛАНЫ КАК ДУХОВНОЕ ЕДИНЕНИЕ АРМИИ И ЦЕРКВИ 82

Гагуа Р. Б. ПРОСВЕТИТЕЛЬСКАЯ И РЕЛИГИОЗНАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ ТЕВТОНСКОГО ОРДЕНА В НАСТОЯЩЕЕ ВРЕМЯ 85

Голубев С. В. ОБРАЗОВАНИЕ И «СВЕТСКАЯ» ШКОЛА 87

Давлатова Е. В. РОЛЬ ПРЕПОДАВАНИЯ КУРСА «РЕЛИГИОВЕДЕНИЕ» В СОВРЕМЕННОМ ОБРАЗОВАНИИ 89

Давыденко С. С. ХРИСТИАНСКИЕ ЦЕННОСТИ В СОВРЕМЕННОМ ОБРАЗОВАНИИ 92

Можейко П. П. ТЕХНОГЕННОЕ ОБЩЕСТВО: ПЕРСПЕКТИВЫ И РЕАЛИИ 94

Чеб Л. Д. О РОЛИ ПРЕДМЕТОВ ДУХОВНО-НРАВСТВЕННОГО СОДЕРЖАНИЯ В ОБРАЗОВАНИИ НА СОВРЕМЕННОМ ЭТАПЕ 96

Шкурко Л. М. АНАЛИЗ ВЗАИМОСВЯЗИ ВОСПИТАТЕЛЬНОЙ ФУНКЦИИ РЕЛИГИИ С ПРАВОВЫМ ВОСПИТАНИЕМ ЛИЧНОСТИ В КОНТЕКСТЕ ЦЕЛОСТНОГО ВОСПИТАТЕЛЬНОГО ПРОЦЕССА 98

Лепская Н. Д. СОБОРНОСТЬ В КОНТЕКСТЕ ФОРМИРОВАНИЯ ПРИНЦИПОВ ЭКОЛОГИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ 99

Елопов А. П. РАЗРЫВЫ ЦЕРКОВНОГО СОЗНАНИЯ КАК УГРОЗА ДЕЛУ ПРАВОСЛАВНОЙ МИССИИ 101

Майсюк А.В. ЦЕРКОВЬ. ГОСУДАРСТВО. ЧЕЛОВЕК (ИЗ ОПЫТА ВЗАИМОДЕЙСТВИЯ) 104

Секция II
ПРОСВЕЩЕНИЕ, СВИДЕТЕЛЬСТВО И ПРОПОВЕДЬ

Восович С. М. ПРОСВЕТИТЕЛЬСКАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ ВИТЕБСКОГО СВЯТО-ВЛАДИМИРСКОГО БРАТСТВА В 1887—1914 ГГ. 107

Игнатович Н. Д. КРЕСТОВОЗДВИЖЕНСКОЕ ТРУДОВОЕ БРАТСТВО (ГОДЫ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ:1889–1929 ГГ.) И ЕГО ОСНОВАТЕЛЬ Н.Н. НЕПЛЮЕВ 109

Родионова О. А. ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ ДУХОВЕНСТВА МИНСКОЙ ЕПАРХИИ В НАЧАЛЬНЫЙ ПЕРИОД ПЕРВОЙ МИРОВОЙ ВОЙНЫ 110

Силова С. В. ПРОБЛЕМА ПАСТЫРСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ В ГОДЫ ВЕЛИКОЙ ОТЕЧЕСТВЕННОЙ ВОЙНЫ (НА ПРИМЕРЕ ОККУПИРОВАННОЙ БЕЛАРУСИ) 113

Ван Ин РАСПРОСТРАНЕНИЕ ПРАВОСЛАВИЯ В КИТАЕ ВО ВТОРОЙ ПОЛОВИНЕ XIX ВЕКА: ПЕРИОД ОТ ПОДПИСАНИЯ ТЯНЬЦЗИНСКОГО РУССКО-КИТАЙСКОГО ДОГОВОРА ДО ВОССТАНИЯ ИХЭТУАНЕЙ (1858—1900 ГГ.) 116

Шамак А. А. ХРЫСЦІЯНСКАЯ АДУКАЦЫЯ І ВЫХАВАННЕ Ў БЕЛАРУСІ XVI—XVII СТСТ 117

Дамасевіч В. А. МАСТАЦКІЯ ВОБРАЗЫ ХРЫСЦІЯНСКІХ ЦЭННАСЦЯЎ І ІХ РОЛЯ Ў МАРАЛЬНЫМ ВЫХАВАННІ МАЛАДОГА ПАКАЛЕННЯ 119

Ганчар А. И. РИМСКО-КАТОЛИЧЕСКАЯ ПРОПОВЕДЬ В РОССИЙСКОЙ ИМПЕРИИ (ВТОРАЯ ПОЛОВИНА XIX - НАЧАЛО XX В.) 121

Адаменко Н. А. ПРОБЛЕМЫ ПРОПОВЕДИ КРЕСТА И ВОСКРЕСЕНИЯ ХРИСТОВА В СОВРЕМЕННОЙ РОССИИ 124

Густова Л. А. СОВРЕМЕННЫЙ ПСАЛОМЩИК РУССКОЙ ПРАВОСЛАВНОЙ ЦЕРКВИ 126

Шауро Г. Ф. ИКОНОПИСЬ В НАРОДНОМ ИЗОБРАЗИТЕЛЬНОМ ИСКУССТВЕ БЕЛАРУСИ XVIII–XIX ВВ 129

Парравичини Дж. СМЫСЛ ХРИСТИАНСКОГО ПРОСВЕЩЕНИЯ В ИКОНОГРАФИИ АПОСТОЛА ПАВЛА 131

Гарматны В. П. ПАКРОЎСКІ САБОР ГОРАДА БАРАНАВІЧЫ ЯК ВЫДАТНЫ ПОМНІК РЭЛІГІІ І КУЛЬТУРЫ 134

Юрис Т. А. ПРАЗДНИКИ И ИХ СМЫСЛЫ 137

Девбенкова Н. Б. КАНОНИЧЕСКОЕ МУЗЫКАЛЬНО-ПЕВЧЕСКОЕ ИСКУССТВО ПРАВОСЛАВНОЙ ЦЕРКВИ КАК ВОСПИТАТЕЛЬНЫЙ ФАКТОР 139

Липай И. Н. ЗНАЧЕНИЕ ПРАВОСЛАВНОЙ ЦЕРКВИ В РЕАЛИЗАЦИИ ВОСПИТАТЕЛЬНОЙ И ПРОСВЕТИТЕЛЬСКОЙ ФУНКЦИЙ МУЗЫКАЛЬНОГО ИСКУССТВА НА СОВРЕМЕННОМ ЭТАПЕ 141

Ху Ицзюань. МУЗЫКАЛЬНОЕ ОБРАЗОВАНИЕ В ЦЕРКОВНО-ПРИХОДСКИХ ШКОЛАХ КИТАЯ 144

Василевский Д. В. ЧЕРЕЗ КУЛЬТУРУ К БОГУ 147

Болонников А. ДУХОВНЫЕ МЕТАМОРФОЗЫ В ТВОРЧЕСТВЕ М. Ю. ЛЕРМОНТОВА 149

Шимбалев А. А. ПОСТМОДЕРНИСТСКАЯ МИФОЛОГИЯ И НАУЧНОЕ МИРОВОЗЗРЕНИЕ: ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМЫ....152

Астрога Г. А. ВІЛЕНСКАЯ ДУХОЎНАЯ СЕМІНАРЫЯ Ў ПАЧ. 20-Х ГГ.ХХ СТ.: НОВЫ ЭТАП У ДЗЕЙНАСЦІ....153

Федечко С. А. ПРАВАСЛАЎНАЯ ЦАРКВА Ў ЭТНАПАЛІТЫЧНЫХ ПРАЦЭСАХ ІІ РЭЧЫ ПАСПАЛІТАЙ....156

Разжалавец А. М. ДА ПЫТАННЯ ЎЗАЕМАДЗЕЯННЯ ДЗЯРЖАВЫ І ХРЫСЦІЯНСКІХ КАНФЕСІЙ У СУЧАСНАЙ БЕЛАРУСІ: АДУКАЦЫЙНАЯ ГАЛІНА І БЕЛАРУСКАЯ ПРАВАСЛАЎНАЯ ЦАРКВА....157

Юнгина А. С. СОСТОЯНИЕ ПРАВОСЛАВНОГО ОБРАЗОВАНИЯ В КИЕВСКОЙ МИТРОПОЛИИ НАКАНУНЕ БРЕСТСКОЙ ЦЕРКОВНОЙ УНИИ....160

Морозова Н. К. ХРИСТИАНСКИЕ ЦЕННОСТИ В ОБРАЗОВАНИИ....162

СТУДЕНЧЕСКАЯ СЕКЦИЯ

Алексіч К. У. ВОСТРАЎСКАЯ СВЯТА-ПЕТРАПАЎЛАЎСКАЯ ЦАРКВА – ВЫДАТНЫ ПОМНІК АРХІТЭКТУРЫ ПАЧАТКУ XX СТ....165

Антонишина Ю. Л. РОЛЬ ХРИСТИАНСКИХ ЦЕННОСТЕЙ В ВОСПИТАНИИ ДУХОВНОСТИ ШКОЛЬНИКОВ....167

Барташевич А. Ю. УПЛЫЎ КАНФЕСІЙНЫХ АДНОСІН НА ДЗЕЙНАСЦЬ УСТАНОЎ АДУКАЦЫІ І АСВЕТЫ Ў ЗАХОДНІМ РЕГІЁНЕ БЕЛАРУСІ (XVI— XVIII СТСТ.)....169

Бобкова К. А. ПРОБЛЕМА МИССИИ В ЭКУМЕНИЧЕСКОЙ ДИСКУССИИ....172

Бригадир Е. С. ВОПРОС О ВРЕМЕНИ ПРАЗДНОВАНИЯ ПАСХИ В ПЕРВЫЕ ВЕКА ХРИСТИАНСТВА....174

Бровушкин В. С. МИССИЯ ПРАВОСЛАВНОЙ ЦЕРКВИ В КИТАЕ....177

Врублевская Н. Ю., Кулапина С. С. РОЛЬ ДУХОВНЫХ ЦЕНТРОВ В РАЗВИТИИ КУЛЬТУРЫ БЕЛАРУСИ: ИСТОРИЯ И СОВРЕМЕННОСТЬ....179

Ганскі У. А. СУТНАСЦЬ РЭЛІГІЙНАГА ТУРЫЗМУ (ПАЛОМНІЦТВАЎ) ЯК ЧАСТКІ АБРАДАВАЙ ПРАКТЫКІ ХРЫСЦІЯНСТВА....181

Горелик А. С., Кулапина С. С. ИКОНОПИСЬ БЕЛАРУСИ XV-XVIII ВЕКОВ В РАМКАХ ВЫСТАВКИ «ПРАВОСЛАВНАЯ ИКОНА РОССИИ, УКРАИНЫ И БЕЛАРУСИ»....184

Грыцкевіч А. І. КАРДЫНАЛ КАЗІМІР СВЁНТЭК – СВЕДКА ВЕРЫ НАШАГА ЧАСУ....186

Грэсь М. М. АКТУАЛЬНАСЦЬ ВЫВУЧЭННЯ ГІСТОРЫІ ХРЫСЦІЯНСКІХ КАНФЕСІЙ НА БЕЛАРУСІ (Ў СКЛАДЗЕ РАСІЙСКАЙ ІМПЕРЫІ)....189

Дзяніщчык А. А. ХРАМ-ФЕНІКС: САФІЙСКІ САБОР У ПОЛАЦКУ....191

Диченко А. С. ОБРАЗ ЕВГЕНИЯ РОДИОНОВА КАК МУЧЕНИКА ЗА ХРИСТА....193

Диченко К. В. ДВИЖЕНИЕ «ОБНОВЛЕНЧЕСТВА» В XX СТОЛЕТИИ....195

Зубко К. И. К ВОПРОСУ О НРАВСТВЕННОМ СТАНОВЛЕНИИ

СТУДЕНТОВ-ТЕОЛОГОВ....................197

Иванова В. А. МИССИЯ ЦЕРКВИ КАК ПРОТИВОСТОЯНИЕ
ВЛИЯНИЮ ОККУЛЬТНОЙ СРЕДЫ В СОВРЕМЕННОМ ОБЩЕСТВЕ....................199

Изергина Е. Н. НАРОДНАЯ ЭСХАТОЛОГИЯ В ЭПОХУ ГОНЕНИЙ....................201

Калинина А. С. ОТНОШЕНИЯ РУССКОЙ ПРАВОСЛАВНОЙ ЦЕРКВИ И ГОСУДАРСТВА В СОВЕТСКОЙ БЕЛОРУССИИ (1921-1929 ГГ.): ЭВОЛЮЦИЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ГОСУДАРСТВА ПО АНТИРЕЛИГИОЗНОЙ ПРОПАГАНДЕ И АГИТАЦИИ....................204

Кмит Д. В. XX ВЕК: ИСПОВЕДАНИЕ ВЕРЫ....................207

Козеева А. А., Сакута О. А. ЖЫЦЦЁ І ДЗЕЙНАСЦЬ АФАНАСІЯ ФІЛІПОВІЧА....................209

Концевая О. В. ПОВСЕДНЕВНОСТЬ И РЕЛИГИЯ....................212

Корбут Е. А. РОЛЬ ХРИСТИАНСКИХ ЦЕННОСТЕЙ В ПРЕОДОЛЕНИИ
КРИЗИСА ИНСТИТУТА СЕМЬИ....................215

Коробушенко И., Колесник Т. Н. ИСТОРИЧЕСКОЕ НАСЛЕДИЕ ПРОТОИЕРЕЯ ИВАНА ГРИГОРОВИЧА....................218

Красюк Н. В. КОНФЕССИОНАЛЬНАЯ СИТУАЦИЯ В ГОРОДЕ БАРАНОВИЧИ
НА СОВРЕМЕННОМ ЭТАПЕ (1991-2008 ГГ.)....................220

Круглей А., Прохареня М. И. ЭКОЛОГИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ БИБЛИИ....................223

Куксачёв Н.Н. ЗНАЧЕНИЕ ПОЛА В ХРИСТИАНСКОЙ АНТРОПОЛОГИИ....................224

Лепо В. В. СОТРУДНИЧЕСТВО БЕЛОРУССКОЙ ПРАВОСЛАВНОЙ
ЦЕРКВИ С УЧРЕЖДЕНИЯМИ ОБРАЗОВАНИЯ БЕЛАРУСИ....................226

Литвинов Ф. С. ХРИСТИАНСКАЯ ОБЩИНА КАК МИССИОНЕРСКАЯ
ЕДИНИЦА....................228

Майтак М. П., Родич А. В. РОЛЬ ПРАВОСЛАВНЫХ ЦЕННОСТЕЙ В ОБРАЗОВАНИИ....................231

Макович Д. М. СТАНОВЛЕНИЕ И РАЗВИТИЕ ОБРАЗОВАНИЯ
НА УШАЧЧИНЕ В СЕРЕДИНЕ XIX - НАЧАЛЕ XX ВЕКА
(НА ПРИМЕРЕ ДЕРЕВЕНЬ МОСАР И ЗАВЕЧЕЛЬЕ)....................233

Масюк В. И. ВКЛАД ПРАВОСЛАВНОЙ ЦЕРКВИ В ПОБЕДУ НАД
ФАШИСТСКОЙ ГЕРМАНИЕЙ В ГОДЫ ВЕЛИКОЙ ОТЕЧЕСТВЕННОЙ ВОЙНЫ....................236

Мищенко А. С. КРИЗИС ЛИЧНОСТИ В ЗАПАДНОЙ КУЛЬТУРЕ:
ИСТОРИЯ И СОВРЕМЕННОСТЬ....................238

Николаева Л. А. ГЕОРГИЙ ПОБЕДОНОСЕЦ:
ПОДВИГ ВЕРЫ, ТВЁРДОСТЬ ДУХА, ПОКРОВИТЕЛЬСТВО....................240

Новиков И. В. ЦЕРКОВЬ И НАУКА....................243

Павлов С. В. ЖАТВА ДУХА: МИССИЯ СКВОЗЬ ПРИЗМУ ПОЭЗИИ
СВЯТОЙ МАРИИ ПАРИЖСКОЙ (СКОБЦОВОЙ)....................244

Пастухова О. Н. АКТУАЛЬНОСТЬ ХРИСТИАНСКИХ ЦЕННОСТЕЙ
В СОВРЕМЕННОМ ОБРАЗОВАНИИ....................247